

Niels Anker Kofoed (V):

De tidligere ordførere har været inde på nogle betragtninger over princippet både i proceduren i salen og i det hele taget i direktivernes forelæggelse.

Om det første kan jeg sige, at jeg deler hr. Ivar Nørgaards opfattelse, at vi måske kunne skabe større interesse om EF-problemerne og -spørgsmålene, hvis vi underkastede dem en offentlig høring eller en forhandling her i salen. Den procedure, vi hidtil har haft, har åbenbart ikke skabt den rigtige interesse, og vi kan så spekulere på hvorfor. Men hvis vi nu tager de 4-5 direktiver, vi skal behandle i dag, mener jeg, det er for overvældende. Det er meget svært at få dem belyst – under såvel en politisk som en teknisk synsvinkel – så hvis man skal fortsætte proceduren, tror jeg, det vil være rigeligt at tage ét af dem ad gangen.

Men så er det næste spørgsmål, man kan stille sig: Hvor meget skal vi som lovgivere gå ned i teknikken? Hvis vi ser på det direktiv, vi i øjeblikket behandler, er der jo en fantastisk masse teknik i det, og det er meget svært, i hvert fald for mig, at gennemskue alle de hensigter, som er nedfældet i de forskellige paragrafudformninger.

Jeg vil derfor nøjes med at tage stilling til det helt principielle. Jeg synes, formålet er rigtigt: at man nu forsøger at standardisere disse ting, så man undgår, at miljø og andre ting anvendes til tekniske handelshindringer, hvad man jo har været godt på vej til i de forskellige lande, vel nok også her i Danmark.

Men så er spørgsmålet: Hvor langt skal man gå ned i detaljerne? Når jeg tænker på de personlige værnemidler, hvor man også tager haveredskaber og den slags med, kan man selvfølgelig trække lidt på smilebåndet og spørge, om det nu kan være rigtigt. Selvfølgelig kan man ønske, at der er nogle standarder. Hvis man skal have en hækkesaks, er man selvfølgelig interesseret i, at den er beskyttet, så man ikke får for mange fingre klippet af. Jeg ved i hvert fald af erfaring, at den elektriske ledning klipper man af, fordi beskyttelsen ikke er rigtigt lavet.

Så kan man selvfølgelig filosofere videre derfra og sige: Jamen hvis man nu i et land kræver en bestemt form for beskyttelse, vil det altså forhindre, at et andet land kan eksportere til dette land. Derfor må man generelt hilse kommissionsforslaget velkommen, fordi man der-

ved får nogle standarddefinitioner og -specifikationer, som skal opfyldes. Det synes jeg er det mest positive, jeg kan sige om det.

Så vil jeg sige, at vi jo har mange ting i forvejen. Jeg synes, typeafprøvningssystemets princip er rigtigt, og det kender vi jo allerede i dag. Hvis en bil er typegodkendt, går den igennem uden problemer, og hvis CEN og CENELEC kan klare disse opgaver, hilser jeg det absolut med tilfredshed. Jeg synes, at i princippet er dette forslag ganske udmærket som grundlag. At der så er nogle tekniske ting, der måske ikke passer os eller ikke er rigtige, må vi se på senere, og så må vi stille de nødvendige spørgsmål til ministeren, som må klare det.

Glistrup (FP):

På internationalt plan foregår i disse år et meget, meget omfattende arbejde sigtende på at udarbejde standarder og generelle normer for det meget, meget store antal produkter, som jo er karakteristisk for det ny teknologi-samfund, vi er på vej ind i.

I Fremskridtspartiet frygter vi meget, at danskerne i uhyggelig grad på alle planer snorker i timen, mens dette foregår. Det er vort indtryk – hvis man skal udtrykke det generelt inden for den korte taletid, vi har her – at danskerne er tilbøjelige til med deres sædvanlige overfladiskhed at sige: Nå, det er jo ikke noget, der er aktuelt. Man er jo så vant til som dansker, at når engang tingene får aktuel betydning, kan man altid skrike op i B.T. og Ekstra Bladet og så få Folketinget til at ændre det, som Folketinget én gang har vedtaget.

Men det gælder nok ikke rigtig her, og man må gøre sig klart, at vi er mellem onde kræfter i den store verden, som vi i vort danske dukkehus måske ikke rigtig fornemmer.

Det er milliardkoncerner, der laver lobbyisme og inviterer på golfbanen og, hvad der er værre, påvirker dem, der skal sidde og skrive tingene i de forskellige kommissioner i EF. Det er nationale særinteresser, så det basker, hvor man skal have fastlagt det ene eller det andet, og derfor er det en meget, meget farlig ting, der foregår.

Alligevel er Fremskridtspartiets politiske holdning den, at vi er nødt til af hensyn til hele den danske nations overlevelse at hilse med den største jubel og begejstring, at disse forskellige standardforskrifter bliver fastsat, så